

Sociálny pracovník

Niektorí pacienti sú pri prepúšťaní z nemocnice v stave, ktorý im neumožňuje, aby sa vrátili do domáceho prostredia a starali sa o seba svojpomocne. Ak neponúkne pomocnú ruku rodina alebo iní blízky pacienta, nepriaznivú situáciu klienta nemocnice rieši sociálny pracovník. Bc. Alena Stehlíková je sociálnou pracovníčkou vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Skalica a priblíži nám najdôležitejšie aspekty sociálnej práce v zdravotníctve.

AKÁ JE HLAVNÁ ČINNOSŤ SOCIÁLNEHO PRACOVNÍKA V NEMOCNICI?

Účelom pôsobenia sociálneho pracovníka v nemocničnom zariadení je predovšetkým riešenie nepriaznivej situácie v rodine hospitalizovaného pacienta, ktorý tento stav bez pomoci nie je schopný zvládnuť. Sociálna práca vhodným spôsobom dopĺňa ošetrovateľskú a medicínsku starostlivosť. Sociálny pracovník pomáha pacientom a ich príbuzným, komunikuje s pacientom, pozitívne ho ovplyvňuje a motivuje k aktívnej spolupráci, navrhuje opatrenia a vhodnú sociálnu pomoc.

V KTORÝCH PRÍPADOCH NAJČASTEJŠIE PERSONÁL NEMOCNICE UPOZORNÍ NA POTREBU SOCIÁLNEJ POMOCI PRE KLIENTA?

Ide o hospitalizovaných pacientov, ktorí následkom choroby alebo úrazu zostanú v krízovej životnej situácii. Nezriedka o takýchto pacientov rodina ani blízke okolie nejaví záujem a títo sa cítia osamotení a bezradní.

ČO SA DEJE S PACIENTOM, KTORÝ SA NEDOKÁŽE PO HOSPITALIZÁCIU O SEBA POSTARAŤ?

Prvoradé je zapojiť do starostlivosti najbližšiu rodinu, prípadne známych a spolubývajúcich, ktorí tvoria prirodzené prostredie pacienta. Keď si rodina nevie rady alebo pomoc príbuznému odmietne, poskytuje sociálny pracovník poradenstvo a intervenciu v oblasti ďalších možností. Jedná sa zväčša o možnosť umiestnenia klienta do zariadení sociálnych služieb. Niekedy je treba na prechodnú dobu, kým rodina vytvorí podmienky pre návrat do

domáceho prostredia, umiestniť klienta na hosťovský pobyt v nemocnici alebo do iného zariadenia pre dlhodobu chorých (tzv. doliečovacie zariadenie). Inokedy je dostačujúce, aby bolo o klienta postarané formou domácej ošetrovateľskej starostlivosti alebo opatrovateľskej služby. Vo všetkých uvedených prípadoch sociálny pracovník poskytuje cenné rady a navrhuje súvisiace opatrenia. Spolupracuje s celým zdravotníckym personálom.

S KTORÝMI ĎALŠÍMI SUBJEKTMI SPOLUPRACUJE SOCIÁLNY PRACOVNÍK?

S orgánmi štátnej správy a samosprávy komunikuje SP pri riešení nepriaznivej situácie akou je napr. absencia bývania u klienta. Nezriedka sa treba obrátiť na neziskové subjekty, akými sú neziskové organizácie a charitatívne združenia (napr. útulky, nocľahárne). Spoluprácu s oddelením sociálno-právnej ochrany detí (oddelenie úradu práce) a s orgánmi činnými v trestnom konaní si vyžadujú situácie neželaných skutočností zistených u detí (napr. prítomnosť návykových látok v krvi, stôp po násilí na tele, tehotenstvo u maloletých a iné). Vo veci riešenia finančnej situácie klienta spolupracuje SP s orgánmi sociálneho zabezpečenia. Všetky aktivity SP sú zamerané na zmiernenie alebo obnovenie sociálneho fungovania klienta a vytvorenie podmienok potrebných k tomuto účelu.

ČO AK JE KLIENTOVI ODPORUČENÉ, ABY VZHĽADOM NA SVOJ ZDRAVOTNÝ STAV UŽ NENASTÚPIL DO PRÁCE? KLIENT ZOSTANE ZNENAZDANIA BEZ PEŇAŽNÉHO PRÍJMU.

Samozrejme, sociálny pracovník sa angažuje aj v riešení nepriaznivej finančnej situácie. Poskytuje poradenstvo v oblasti dávok (dávka sociálnej pomoci, nemocenské dávky, invalidné a starobné dôchodky) a peňažných príspevkov (napr. peňažný príspevok na osobnú asistenciu, na kúpu pomôcky, na kompenzáciu zvýšených výdavkov). Takisto poskytuje poradenstvo týkajúce sa žiadosti o posúdenie odkázanosti na sociálnu službu.

AKÝ BY PODĽA VÁS MAL BYŤ SOCIÁLNY PRACOVNÍK?

Komunikatívnosť, citlivý ale asertívny prístup sú pre túto činnosť asi najpodstatnejšie. Nemenej dôležité sú empatia, zodpovednosť voči klientovi, solidárnosť s chorými a schopnosť aktívneho počúvania.